

The First Nine

היסודות הראשונים – מציאות הבורא יתעבה. והוא, שיש שם¹ נמצא באהן השלם שבפני המציאות, הוא עלת מציאות הנמצאות בולם, ובו קיומם מציאותם, ומפניו גמיש רקיום.² ואלו העלינו בדעתנו הסתלקות מציאותו – קיטה בטלת מציאות כל נמצאה, ולא היה נשאר נמצא בלתי פולוי במציאותו³; ואלו העלינו בדעתנו הסתלקות הנמצאות בולם וולתו – לא קיטה בטלת מציאותו יתעללה ולא קיטה חסירה, לפי שהוא יתעללה בלתי זוקק⁴ במציאותו לוולתו, וכל מה שזולתו – מן השכלים, רצוני לומר: המלאכים, וגרמי הגלגים, ומה שפחחותיהם – הכל זוקק במציאותו אליו. וזה היסוד הראשון, הוא שמורה עלייו דבר "אנכי ה'" וכיו.⁵

1

והיסוד השני – יהודו יתעללה. והוא, שהוא היה עלה הפל – אחד. לא כאחד הפטוג⁶, ולא באחד במני, ולא באיש האחד המרכיב, אשר יתחלק לאחדים רבים, ולא אחד בגוף הפשות האחד במונען, אשר יקבל חלקה⁷ לאין סוף, אלא הוא יתעללה אחד באחדות שאין במויה אחדות בשום פנים. וזה היסוד השני, הוא שמורה עלייו מאמר:⁸ "שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד".

2

והיסוד השלישי – שלילת הגשמיות ממנה. והוא, שהוא אחד איןנו גוף ולא כמם של גוף⁹, ולא יארעהו מארעות הגוףות, כמו התנוועה והמנועה, לא בעצם ולא במרקחה. ולפיכך שללו ממנה, עליהם השלום, החبور והפרוד, ואמריו: "לא ישיבה ולא עמידה, ולא ערך ולא עיפוי", רצונם לומר: לא פרוד, והוא ערת, ולא חבור, לפי שעפיו מאמריו¹⁰: "ועפו בכתף פלשתים", בולם: יזחפים בכתף, להתחכרים בהם. ואמר הקב"ה: "יעאל מיתדמינו אל" וכיו¹¹, "יעאל מיתדמינו ואשׁוּה" וכיו¹², ואלו היה גוף – היה דומה לאופים. וכל מה שבא בכתבי הקדש מתואר במתורי הגוף, כמו בעתק¹³, והעמידה, והשיכבה, והדבר ווכיווא בזיה – הכל דרר בשלה, וכן אמריו¹⁴: "דברה תורה בלשון בני אדם". וכבר דברנו אנטישים¹⁵ בזיה העננו הרבה. וזה היסוד השלישי, הוא שמורה עלייו מאמר¹⁶: "כפי לא ראיתם כל תמיונה", רצונו לומר: לא השגתם אותו בעל תמיונה, לפי שהוא, כמו שאמרנו, איןנו גוף ולא כמם של גוף.

3

והיסוד הרביעי – הקדמות. והוא, שהוא האחד המתואר הוא מקדמוני בהחלה, וכל נמצא וולתו הריהו בלתי קדמוני ביחס אליו. והראיות לזה בכתובים רבות. וזה היסוד הרביעי, הוא שמורה עלייו מאמר¹⁷: "מענה אליה קדם". ודע¹⁸, כי היסוד הייתר גדול של תורה משה רבינו, הוא היה קעולם מחדש, והמציאו ה' ובראו אחר הצעדר הרים. וזה שתראנו סובב סביב עוננו קדימות¹⁹ על דעת הפילוסופים, הוא כדי שייהי המופת על מציאותו יתעללה – מוחלט, כמו שבארתי ובררתי בימורה.²⁰.

4

והיסודות החקמייש – שהוא יתעלה הוא הראוי לעבדו ולגדלו, ולפרנס גדרתו ומשמעותו, ולא יעשה בו למי שהוא מתחמיו במציאות, מן המלאכים, והפוקבים והגמלים, והיסודות ומה שהרשב מלהם, לפי שהם כלם מטבעים על פעולותיהם, אין שליטון להם ולא בחירה מבלתי רצוננו יתעלה. ואין לעשווים אמצעים בשבייל להגיע אליהם, אלא אליו יתעלה יכונו המחשבות, וניח מה שזולתו. וזה היסוד החקמייש, הוא באוקה על עבודה זורה, ורב התורה מורה עליך.

5

Summary of first group (1-5):

והיסוד הששי – הנבואה. והוא, לידע שזו המין האנושי ימצא בו אנשים שיש להם טבעים מעולים מאד ושלמות נבה, יוכנו נשותיהם עד שיקבלו צורת השכל, ואמר בו ידק אותו בשלל האנושי בשכל הפה, וישפע עליהם ממנו שפע²¹ נכבד, ואלה הם הנבאים, וזה היא הנבואה וזה עניינה. ובארור זה היסוד בשלמות יארד מאד. ואין בנותנו לנביא מופת על פל יסוד מהם, ולבאר אפוגי הטענו, לפי שזה הוא כלל החקמות כלו, ואם נופרם על ذכר מהזעה בלבד. ופסוקי התורה מעידים על נבואת נבאים רבים.

6

והיסוד השבעי – נבואת משה רבנה. והוא, להאמין שהוא אבינו שלכל הנבאים²² שלפניו ושלאחריו, כלם הם מתחמיו במדרגה, והוא בחרה מפל המין האנושי, הפSIG ממנה יתעלה יותר ממה שהרשיג ונשיג כל אדם שנמצא ושימצא. והוא, עליו השלום, הפליג בהתקינות מון קאנושות²³ עד שהSIG המדרגה המלאכית, ונהייה במדרגת המלאכים, לא נשארה לו מחזה שלא קרעה, ולא עיבבו מעתם גופני, ולא פגמו שום חסרונו, לא מעט ולא רב, ונמתפשט ממנה הפחות הדמיוניים והחוויות בנהשותיו, וננדם فهو המתעורר, ונשאר שלבל בלבד. וזה העננו נאמר עלייו²⁴ שהיה מדבר עם ה' לילא אמצעות המלאכים. ורקתי רוזה לבאר אז זה העננו הנפלא, ולפתח מנעולי פסוקי התורה, ולבאר עננו "פה אל פה"²⁵ וכל זה הפסיק, ווילתו מענינו, לו לא שרائيתי כי אלה הענינים דקים מאד, ויצטרכו לפרטבה רבבה ומקומות ומשלים, ושהבאר תחלה מציאות המלאכים וחלוק מדרגותיהם מן הקבורה ושהבאר שיוציא דבר בנבואה, ויימד עד שתינתנאו בו אמר ימים או אמר חזדים, או לא יודיעוهو אותו כלל. וכבר ראיינו מהם מי שהכין עצמו בהרחבת נפשו וכפור מוחשבת, כמו שיטה אלישע, באמרתו:⁴⁰ "עיטה קחו לי מגן", ובאותה הנבואה. ואין זה הכרחי שיבא באשר יכין עצמו. ומה רבנה, באשר רצה – אמר⁴¹: "עמדו ואשמע מה יצוה ה' לכם". ואמר⁴²: " כבר אל אהרון אחיך ואל יבא בכל עת", ואמר⁴³: "אהרון בבל יבוא, ואין משה בכל יבוא".

7

(8)

ו^היסוד השמיני – הוא תורה מן השמים. והוא, להאמינו שכל התורה זו את המצויה בידינו ביום זה – היא התורה נתונה למשה, ושהיא כליה מפי הגבורה, רצוני לומר: שהגיעה אליו בלה מאה ה', בהגעה אשר תקרה על דרך הנסיון רצבור, ולא ידע איכוח זאת ההגעה אלא הוא, עליו הפלום, אשר הגעה אליו. ושהוא בדרגת סופר, שקוראים לו והוא כתוב כליה, דברי ים"ק⁴⁴ וספריה ומצותה, ובר נקרא⁴⁵: 'מחזק'. ואין הדבר בין יובני חם כוש ומצרים ופיט וכנען⁴⁶, "שם אשתו מה[יטבאל בת מתרד"⁴⁷, או "אנכי ה'"⁴⁸, ו'שמע ישראל ה' אלינו ה' אחד"⁴⁹, הכל מפי הגבורה, והכל תורה ה' חמייה, תורה, קדושה, אמת. לא היה מנהה אצלם⁵⁰ כופר ומתחעם יותר מכל כופר, אלא מפני מחשבתו כי בתורה לב וקלפה, וכי אלו דברי חיים ומספריהם אין תועלת בהם, וכי הם מאת משה. והוא ענינו "איו תורה מן השמים", אמרו⁵¹, שהוא ממשמין כי כל התורה כליה מפי הגבורה, חוץ מפסק אחד, שלא אמר רק'ה, אלא משה מפי עצמו, וזה הוא: "דבר ה' בזה"⁵², יתעלה ה' ממשammer הכהנים. אלא כל מלאה⁵³ ממנה יש בה חכמויות ופלאים למי שהביןו⁵⁴ ה', ולא תשוג כלית חכמתה, "ארבה מאץ מקה ורחה מפני ים"⁵⁵. ואין לאם אלא להלך בעקבות רוד משית אל-ה' יעקב, אשר התפלל⁵⁶: "כל עני ואביטה גפעאות מתורתך". ובמו כן פרושה נמקבל – הוא גם מפי הגבורה, וזה אשר נטהשו הימים מטהר הפה וטלוקב והשופר והציצית והתקלים וזוקם – הוא בינו התראר אשר אמר ה' למשה ואמר לנו, והוא מוסר שליחות, נאנו בمسئנותו. והማמר המורה על זה היסוד השמיני, הוא אמרו⁵⁷: "בזאת תדעון כי ה' שלחני וכו' כי לא מלבי".

(9)

ו^היסוד התשיעי – הבטול⁵⁸. והוא, שזאת תורה משה לא תבטל, ולא טובא תורה מאת ה' זולתה, ולא יתוסף בה ולא יגרע ממנה, לא בכתבך ולא בפרשך. אמר⁵⁹: "לא תוסף עליו ולא תגרע ממנו". ובר בארכנו מה שראוי לבר ביסוד זהה בפתחית זה החبور⁶⁰.

Summary of second group (6-9):